

Despre Mihail Sadoveanu

"Prim gura sa vorbeasca un singur om, simbolizand o societate arhaica, dar, spre deosebire de Eminescu, societatea aceasta este analizata in toate institutiile ei." G. Calinescu

Fiu al pamantului glorios al Moldovei, Mihail Sadoveanu a fost un scriitor deosebit de prolific, lasand posteritatii o opera monumentala care se intinde pe o jumătate de secol.

Garabet Ibraileanu concluziona inca din 1923 ca "literatura domnului Sadoveanu are amploarea unei intregi literaturi, a literaturii intregi a unui popor, ca si cea populara".
Iar mai tarziu, George Calinescu aprecia ca "esenta operei lui Sadoveanu sta in dimensionalitate, in grandoare".

La astfel de concluzii au ajuns toti specialistii din diferite generatii care au studiat opera lui.

Scriitorul insusi a fost asemuit de numeroase ori cu un urias sau cu o putere a naturii ce te retine prin vigoarea, intensitatea si dimensiunea ei (Al. Oprea), un adevarat "Ceahlau" al literaturii. Opera sadoveniana, privita in intregul ei, xuprinde oameni din toate straturile sociale si din toate zonele geografice ale tarii. Pescari, vanatori, oieri, prisacari, plugari, haiduci, boieri, razesi, mici slujbasi sunt elemente constitutive ale naturii in care isi proiecteaza durerile, pasiunile, bucuriile, dorintele, tristetile.

Temele operei sadoveniene sondeaza "experienta artei populare si a celei culte, ele se repeta in variante" (G. Calinescu).

In primul rand scriitorul se opreste asupra vietii satului romanesc (si ca reflex al samanatorismului si al poporanismului epocii), ramanand credincios ideii marturisite de scriitor: "Taranul a fost principalul meu erou".

Dupa Ion Creanga si Ioan Slavici, Mihail Sadoveanu a imbogatit substantial traditia prozei de inspiratie rurala.

In povestirile inspirate din lumea satului, taranul pastrator al unei lumi vechi, arhaice si patriarhale, este in conflict cu elementul civilizatiei moderne, cu oficialitatile statului la tara. Eroii sadovenieni sunt oameni cu o anumita structura sufleteasca, oameni blajini si intelepti, cu un acut simt al dreptatii si al libertatii, aparatori ai unor principii etice fundamentale statornicite din vremuri imemorabile. G. Calinescu observa "miscarile regresive" ale literaturii sadoveniene, fuga scriitorului de aglomerarea umana.

Rabdatori in suferinta, taranii lui Sadoveanu/ tin tainic ascuns in sufletul lor dureri nestinse si fie se retrag in mijlocul naturii, fugind de fortele ostile, fie rabufnesc cu violenta, implinindu-si dreptatea si mentinand nealterat sentimentul demnitatii umane.

Adevarul, dreptatea, demnitatea, iubirea patimasa alcatuiesc universul sufletului taranesc pe care-l intalnim in povestiri dramatice ca: in drum spre Harlau, Bordeienii, Pacat boieresc, O umbra, Hotul,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

O poveste de demult cuprinse in volumele Dureri inabusite, Povestiri (1904), O istorie de demult, Amintirile Caprarului Gheorghita, Istorisiri vechi si noua.

Eroii lui Sadoveanu traiesc puternic sentimentul iubirii. Durerile nestinse, "cantaecul de dragoste", "boala" din iubire, resemnarea sunt cuprinse in adevarate balade de dragoste si vitejie in care adie poezia sufletului simplu, taranesc, de o mare frumusetate (Vremuri de bejenie, Cozma Racoare, Haia Sanis, Bulboana lui Valinas) s.a.

Lumea de altadata, din vechimea poporului roman, cu asezarile si sufletul ei, e reconstituita din negura departarilor in volumul de povestiri Hanu-Ancutei, "capodopera idilicului jovial si a subtilitatii barbare" (G. Calinescu).

Hanul, moara, crasma, iarmarocul sunt specifice literaturii sadoveniene. Aici, personajele lui Sadoveanu retraiesc intamplari de demult, vocatia lor adevarata fiind placerea vorbei, confesiunea.

In ceea ce priveste romanele lui Sadoveanu, G. Calinescu le clasifica astfel: romane ale regresiunii, cu intriga lirica (Apa mortilor); romane patetice, cu intriga instinctuala (Haia Sanis); romanul miscarilor milenare, cu intriga antropologica (Baltagul); romanul nemiscarii milenare, cu intriga mitologica (Noptile de Sanziene).

Iubirea si admiratia pentru taranul roman apar in Baltagul, roman ce propune un model uman de neuitat, este intruchipat prin Vitoria Lipan, figura reprezentativa pentru oamenii de la munte, pastratori ai unei vietii arhaice.

Spatiul inchis al orasului de provincie, targul inert care distruge sufletul omenesc este sensibil cuprins in povestiri, romane ca: Floare ofilita, insemnarile lui Neculai Manea, Apa mortilor (ecouri din literatura lui Cehov, Flaubert, Turgheniev).

Mihail Sadoveanu este creatorul romanului de evocare istorica. Scriitorul asociaza trecutului natura, folclorul si filosofia populara, care se constituie in permanente ale fundalului istoric.

El reconstituie perioada de glorie si prosperitate de sub domnia lui Stefan cel Mare - epoca de rezistenta la invazia otomana (Fratii Jderi); decaderea jalnica a tarii in timpul Ducai-Voda (Zodia Racului sau Vremea Ducai-Voda, secolul al XVII-lea); Nicoara Potcoava (1972).

Considerat un mare poet al naturii (G. Calinescu), prin intreaga sa literatura dezvaluie frumusetatea si armonia peisajului natural romanesc, comuniunea adanca a omului cu natura.

Creand epopeea nationala, prin opera sa monumentala, Mihail Sadoveanu este o constiinta eterna a neamului romanesc.